

det i den forbindelse er en god idé at satse på en udbredelse af hjemme-pc'er og bredbånd. Så langt, så godt.

Spørgsmålet er, hvordan vi bedst rammer den del af arbejdsstyrken, som vi gerne så fik de kvalifikationer. Gør vi det ved at give et generelt tilskud, som f.eks. ikke kommer den arbejdsløse til gavn, som vi gerne så kom ind på arbejdsmarkedet med nogle nye kvalifikationer, f.eks. på it-området? Den gruppe rammer vi jo ikke med det her tilskud.

Så mit spørgsmål går altså på: Hvis man nu tog den milliard, der i dag bliver anvendt til de her ordninger, kun den milliard, og sagde, at vi gerne vil give tilskud, der sikrer os, at arbejdsstyrken bliver opkvalificeret, ville det så ikke være en mere direkte måde at gøre det på, altså hvis man ikke brugte den som den her type af brede skattefradrag for hele befolkningen?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF): Jeg opfatter det ikke på samme måde som fru Pernille Rosenkrantz-Theil. Jeg opfatter det ikke, som om nogen står med 1 mia. kr. i hånden. Det her handler om, og det er vi enige om, at der for samtlige de her ordninger er et provenutab. Der kommer altså 1 mia. kr. mindre ind, end hvis alt andet var lige, og det blev beskattet.

Nu er det vist kun et par hundrede millioner af dem, der vedrører de der særlige ordninger, som lige nu stikker i øjnene på dele af oppositionen, det er ikke hele milliarden. Det meste af den vedrører ordninger, der er indført af tidligere regeringer af en anden farve.

Men det er da muligt, det kan gøres på en anden måde. Jeg kan bare ikke se en anden måde, hvor på man bedre sikrer, at arbejdsstyrken er godt rustet til at tage de udfordringer op, der ligger i informationssamfundet, end ved netop at give dem mulighed for hjemme at have adgang til bredbånd.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner sen (S): Nu er fru Else Theill Sørensen jo medlem af det omtalte Ligningsråd. Så må det vel være muligt også at kunne bekræfte, at dette begreb arbejdsgiverbetalte ydelser er falsk varebetegnelse. For det er vel almindeligt kendt, at arbejdsgiverne ikke betaler til nogen ting. Det kan fru Else Theill Sørensen vel bekræfte?

Så vil jeg godt spørge, om det er udtryk for konservativ politik, at medarbejderne nu selv

skal betale? Man kunne jo videreføre det til fru Theill Sørensen som folketingsmedlem. Kunne man forestille sig, at i stedet for at fru Else Theill Sørensen får et net ud til sin bopæl, så var det noget, hun selv skulle betale sammen med skattevæsenet?

Det er jo det, vi sidder og diskuterer, og det er sådan set det, som fru Theill Sørensen går ind for. Hvorfor gælder det så ikke også fru Theill Sørensen?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Skal jeg ikke lige sige til den sidste ting, at jeg er faktisk koblet op på arbejdsgiverens net, og jeg mener, at det er et helt andet regelsæt. Men lad nu det ligge. Jeg vil også meget nødigt blande mit og hr. Jens Peter Verner sens medlemskab af Ligningsrådet ind i billedet, for det synes jeg for så vidt ikke rigtig har noget med sagen at gøre. Der har vi hver afgivet vores mening, og det har ført til en afgørelse i Ligningsrådet.

Men lad mig sige om det der med, at hr. Jens Peter Verner sen og måske andre fra Socialdemokratiet bliver ved med at stå og sige, at arbejdsgiveren ikke betaler noget: Jo, arbejdsgiveren betaler nøjagtig det samme, men det er bare sådan, at man betaler nogle girokort til TDC, eller hvem det nu er, i stedet for at betale det ind på lønkontoen til medarbejderen. Arbejdsgiveren har en udgift.

Når man ikke kan gøre det fuldstændig op, er det jo, fordi man ikke kan skelne mellem, om man næste gang får 1.000 kr. mere i løn, eller om man i stedet for har fået et gode stillet til rådighed, så derfor er det utrolig svært, og vi kan ikke gøre det der op. Men arbejdsgiveren betaler altså rent faktisk de der girokort, der kommer, eller hvad det nu er.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner sen (S):

Sagt til fru Else Theill Sørensen: Det, der har været hele diskussionen omkring den her arbejdsgiverbetaling, er jo, at man kan reducere lønnen. Jeg ved ikke, om jeg skal gentage regnestykket fra tidligere fra hr. Mikkel Dencker. Vi har en funktionær, der får 30.000 kr. om måneden, og som gerne vil have sådan et bredbåndsnet. Han siger til sin arbejdsgiver: Hvis jeg nu går 1.000 kr. ned, vil arbejdsgiveren så sende det bredbåndsnet ud til mig? Så siger arbejdsgiveren: Det vil jeg da gerne, for så kan det jo bruges i arbejdet her osv., så det er fint nok.